

РЕШЕНИЕ

№ 152

гр. Пловдив, 08.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Величка П. Белева

Членове: Надежда Н. Дзивкова Рашкова
Виделина Ст. Куршумова
Стойчева

при участието на секретаря Тодорка Г. Мавродиева
като разгледа докладваното от Величка П. Белева Въззивно гражданско дело № 20225300503282 по описа за 2022 година

Производство по чл. 258 и следв. от ГПК, образувано по въззивна жалба на ответника по спора „З. Ентърпрайз „ЕООД, ЕИК *** срещу Решение № 3290 от 12.10.2022 г., пост. по гр.д. № 2049/2022 г. на РС - Пловдив **в частта**, с която е признато за установено на основание чл. 422 от ГПК съществуването на парични вземания на ищеца „А1 България „АД, ЕИК*** към въззивника както следва: за сумата **2 430, 17 лв.**, представляваща сбор от стойността на незаплатени електронни съобщителни услуги, дължими по Договор № *** от *** г. и за които издадени фактури за период м. ноември 2020 г. – м. юни 2021 г.; за сумата **140 лв.** – неустойка за невърнато мобилно устройство; за сумата **2 лв.** – обезщетение за обработка на просрочени задължения; за сумата **181, 70 лв.** – лихва за забава, начислена върху главницата 2 430,17 лв. за период 31.12.2020 г. – 15.12.2021 г. и за сумата **6,80 лв.** – лихва за забава върху главница 142 лв. за период 04.01.2021 г. – 15.12.2021 г. – които вземания предмет на издадена по ч.гр.д. № 19 875/2021 г. на РС – Пловдив Заповед № 168 от 10.01.2022 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК.

Поддържаните оплаквания са за неправилност на решението. Въззивникът „З. Ентърпрайз „ЕООД поддържа де е осъден да заплати непоискани от него и непредоставени му услуги. Действително, нямало спор, че е правоприемник на „Аеро Дайнамикс „ЕООД, но З. Ентърпрайз ЕООД не е било в договорни отношения с ищцовото дружество „А1 България „ЕАД и макар и да се явявало към него солидарен длъжник с „Аеро Дайнамикс „ЕООД, то след като договорът за съобщителни услуги бил сключен между въззиваемия - ищец и „Аеро Дайнамикс „ЕООД чрез предишния му *** и *** М.В.А. искът следвало да бъде насочен към това именно дружество. В този смисъл се възразява процесните вземания да не се дължат от него, съответно същите да са недоказани на възведеното договорно

основание и извода на съда в противна насока - основаващ се на договора от *** г. между А1 България ЕАД и Аеро Дайнамикс ЕООД да е неправилен. Издадените от доставчика А1 България ЕАД фактури били за получател на услугата Аеро Дайнамикс ЕООД и не фигурирали в счетоводната отчетност на въззивника З. Ентърпрайз ЕООД, по никакъв начин той не бил уведомяван за тях, не ги е подписвал и приемал. Затова съдът неправилно кредитирал заключението на ССЧЕ като установяващо претенциите и досежно техния размер.

По така изложените доводи се иска отмяна на решението и отхвърляне на иска, ведно със законните последици. Доказателствени искания не са заявени.

От въззиваемото дружество – ищец по спора, е депозиран отговор за неоснователност на жалбата. Възражава срещу твърденията да съществуват два правни субекта – Аеро Дайнамикс ЕООД и З. Ентърпрайз ЕООД, които да са солидарно отговорни към ищеца. Настоява че се касае за едно и също дружество - З. Ентърпрайз ЕООД, учредено от М.В.А., той и *** с фирма „ Аеро Дайнамикс „ ЕООД, като след сключването на процесния договор от *** г. дружествените дялове на А. са придобити от П.Д. З. на основание сключен между тях договор по чл. 129 от ТЗ, П. З. е вписан като *** и *** на дружеството и е променил наименованието му на „ З. Ентърпрайз ЕООД. Отношенията между предишния и настоящия собственик по повод състоянието на дружеството към датата на договора за прехвърляне на дружествените дялове са вътрешни между тях и не касаят отношенията на това дружество към ищеца А1 България ЕАД, произтичащи от процесния договор за доставка на съобщителни услуги.

По така изложените доводи се иска потвърждаване на обжалваното решение като правилно. Претендира деловодни разноски за въззивното производство. Заявява възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на другата страна във въззивното производство. Доказателствени искания не са заявени.

Съдът установи следното:

Производството пред районния съд е образувано по предявен от въззиваемия против въззивника положителен установителен иск по чл. 422 от ГПК за установяване съществуването на парични вземания на втория към първия, които вземания се основават на сключен между страните Договор от *** г. и Общите условия към него и съставляват стойността на предоставените незаплатени мобилни услуги, неустойки за предсрочно прекратяване на договора по вина на въззиваемия на основание забава в плащането на услугата, обезщетение за забава върху главниците в размер на законната лихва за периода на забавата и които вземания са предмет на издадена по ч.гр.д. № 19 875/2021 г. на РС – Пловдив Заповед № 168 от 10.01.2022 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК.

От приложеното ч.гр.д. № 19 875/2021 г. на РС – Пловдив се установява, че от длъжника е постъпило възражение по реда и в срока на чл. 414 от ГПК, а в срока по чл. 415 от ГПК кредиторът е предявил настоящия иск за установяване на вземанията си по заповедта.

Безспорно установено по делото е сключването на процесния договор от *** г. между ищеца „ А1 България „ АД, ЕИК*** и Аеро Дайнамикс ЕООД, ЕИК ***, представени са и общите условия към датата на сключване на индивидуалния договор. Облигацията е предсрочно прекратена на 12.05.2021 г. едностранно от въззиваемия – доставчик на услугата на договорено в общите условия основание, а именно виновно неизпълнение от абоната – в случая въззивника, съставляващо неплащане на доставените услуги.

Справка в ТР установява, че Аеро Дайнамикс „ ЕООД е вписано в регистъра на 23.09.2020 г. като еднолично дружество с ограничена отговорност с капитал 10 лв., *** и *** М.В.А., той и ***. С Договор по чл. 129 от ТЗ от 17.11.2020 г. дружественият дял е

прехвърлен от А. на П.Д. З., което ново обстоятелство вписано в ТР по партидата на дружеството на 23.11.2020 г., както и обстоятелствата: Нов *** и *** – П.Д. З.; Промяна в наименование на дружеството, ново такова „ З. Ентърпрайз ЕООД; Промяна в предмета на дейност.

С оглед така установеното възведените от въззивника възражения по основанията на иска са неоснователни. С договора по чл. 129 от ТЗ не се създава нов правен субект, в случая ново търговско дружество, а се променя само собствеността на капитала на съществуващото такова, което остава да съществува в правния мир, в случая с нова фирма, тъй като новият едноличен собственик – той и управител П. З., е променил наименованието. Съответно не възниква солидарна отговорност между две отделни юридически лица. Както правилно поддържа въззиваемата страна – ищец по спора, отношенията между предишния и настоящия собственик по повод състоянието на дружеството към датата на договора за прехвърляне на дружествените дялове са вътрешни между тях и не са противопоставими на третите лица, контрахенти на дружеството, в случая на А1 България ЕАД, произтичащи от процесния договор за доставка на съобщителни услуги. Следователно искът е по основание доказан.

Претенциите са уважени в размерите по заключението на ССЧЕ и на база сключения договор, ценовите листи и доставените, респ.ползваните за исковия период услуги – установени от заключението на техническата експертиза, като част от претенциите до пълните предявени размери са отхвърлени с необжалваната и влязла в сила част на решението. Следователно исковите са доказани и досежно размерите, в които са присъдени. Факта, че издаваните фактури са осчетоводени само в счетоводството на въззиваемото дружество / редовно водено съобразно ЗСч и ЗДДС /, но не и в счетоводството на въззивника не обосновава извод в противна насока. Такъв извод не следва и от факта, че фактурите не са подписани от въззивника. Защото основанията на процесните вземания не са фактурите, вземанията произтичат от сключения между страните Договор за електронни съобщителни услуги от *** г..

В горния смисъл и изводите на районния съд в обжалваното решение в частта, с която искът по чл. 422 от ГПК е уважен. Ето защо същото е правилно и се потвърждава.

На въззиваемата страна не се присъждат разноски за настоящото производство поради липса на доказателства такива да са направени.

Предвид изложеното съдът

РЕШИ:

Потвърждава Решение № 3290 от 12.10.2022 г., пост. по гр.д. № 2049/2022 г. на РС - Пловдив **в обжалваната част** - с която е признато за установено на основание чл. 422 от ГПК съществуването на парични вземания на ищеца „ А1 България „ АД, ЕИК*** към „ З. Ентърпрайз „ ЕООД, ЕИК *** както следва: за сумата **2 430, 17 лв.** , представляваща сбор от стойността на незаплатени електронни съобщителни услуги, дължими по Договор № *** от *** г. и за които издадени фактури за период м. ноември 2020 г. – м. юни 2021 г.; за сумата **140 лв.** – неустойка за невърнато мобилно устройство; за сумата **2 лв.** – обезщетение за обработка на просрочени задължения; за сумата **181, 70 лв.** – лихва за забава, начислена върху главницата 2 430,17 лв. за период 31.12.2020 г. – 15.12.2021 г. и за сумата **6,80 лв.** – лихва за забава върху главница 142 лв. за период 04.01.2021 г. – 15.12.2021 г. – които вземания предмет на издадена по ч.гр.д. № 19 875/2021 г. на РС – Пловдив Заповед № 168 от 10.01.2022 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, и е осъдено „ З.

Ентърпрайз „ ЕООД, ЕИК *** да заплати на „ А1 България „ АД, ЕИК*** деловодни разноси за заповедното производство в размер на 279, 45 лв. и деловодни разноси за първоинстанционното исково производство в размер на 316, 42 лева.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____